

### Ale Ježiš...

**Suspírium:** „Poučím ťa a ukážem ti cestu, ktorou máš kráčať. Poradím ti a budem ťa mať na očiach.“ (Ž 32,8) Amen.

**Pieseň:** Žalm č. 5 1. verš: „Ó, vypočuj ma Bože, Kráľu, ...“

**Pozdrav:** „Keď Peter videl tohto učeníka, povedal Ježišovi: „Pane, a čo bude s týmto?“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ho chcem nechať, kým neprídem, čo ťa do toho? Ty ma nasleduj!“ (Jn 21,21-22) Amen.

**Suma evanjelia** je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom liste apoštola Jána v 2. kapitole v dvadsiatom druhom až v dvadsiatom štvrtom verši takto: *„Kto je klamár, ak nie ten, čo popiera, že Ježiš je Kristus? Antikrist je ten, kto popiera Otca i Syna. Ten, kto popiera Syna, nemá ani Otca. Kto vyznáva Syna, má aj Otca. Vo vás nech len zostáva to, čo ste počuli od začiatku. Ak vo vás zostane, čo ste počuli od začiatku, aj vy zostanete v Synovi a v Otcovi.“* Amen.

**Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

**Pieseň:** Žalm č. 5 2-5. verše: „Na Teba volám na svitaní, ...“

**Vzdych:** „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista. (II Tes 1,2) Amen.

**Lekcia:** Evanjelium podľa Marka 9. kapitola 14-29. veršov: *„Keď prišli k ostatným učeníkom, videli, že sa okolo nich zhrkol veľký zástup a že zákonníci sa s nimi hádajú. Len čo ho videli, celý zástup užasol. Bežali mu naproti, aby ho pozdravili. Ježiš sa ich pýtal: „Prečo sa s nimi hádate?“ Jeden zo zástupu mu odpovedal: „Učiteľ, priviedol som ti svojho syna, posadnutého duchom nemoty. Keď ho pochytil, lomcuje ním, ústa sa mu spenia, škripe zubami a ustrnie. Už som požiadal tvojich učeníkov, aby z neho vyhnali zlého ducha, ale nevládali.“ Ježiš im odpovedal: „Ach, neveriace pokolenie! Dokedy ešte budem s vami? Dokedy vás budem znášať?! Priveďte chlapca ku mne!“ Priviedli ho teda k nemu. Keď duch uvidel Ježiša, hneď chlapcom zalomcoval. Chlapec sa zrútil na zem, zvíjal sa a z úst sa mu valila pena. Ježiš sa pýtal jeho otca: „Odkedy sa mu to stáva?“ On odpovedal: „Od detstva. A veľa ráz hodil chlapca do ohňa i do vody, aby ho zmárnil. Ak môžeš niečo urobiť, zľutuj sa nad nami a pomôž nám!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak môžeš?! Pre toho, kto verí, je všetko možné.“ Chlapcov otec hneď zvolal: „Verím, pomôž mojej neviere!“ Ježiš si všimol, že sa zbíha zástup. Pohrozil nečistému duchu slovami: „Duch nemoty a hluchoty, prikazujem ti: Vyjdi z neho a nikdy viac sa doňho nevracaj!“ Duch vykrikoval, silne chlapcom zalomcoval a vyšiel. Chlapec vyzeral ako mŕtvy, takže si mnohí mysleli, že*

*zomrel. Ale Ježiš ho chytil za ruku, zdvihol ho a chlapec vstal. Keď Ježiš vošiel do domu a boli sami, učenici sa ho pýtali: „Prečo sme ho nemohli vyhnať my?“ Povedal im: „Tento druh nemožno vyhnať ničím, iba modlitbou.“*

**Modlitba:** Otče náš nebeský v Pánovi Ježišovi Kristovi! Ďakujeme Ti, že Tvoje požehnané slovo ožilo medzi nami, pretože je liekom aj dnes. My sa utiekame do mlčania a nemoty, ale Ty neustále hľadáš nás, prichádzaš za nami a chceš s nami nadviazať vzťah, kontakt vrúcny a osobný. Drahý Pane Ježišu! Tvoje Slovo je ako oheň, ktoré nás pohltí a ako kladivo drviace skaly. Vidiš, Pane, že všetko, čo sme s čistým srdcom a úprimne nevložili do Tvojich rúk, nás stále utláča a zasahuje do nášho vnútra. Vidiš naše problémy, vidiš naše rozbúrené more, vidiš naše búrky, ktoré v nás a okolo nás zúria. Pomôž nám teraz, Pane, Bože náš, aby všetko, čo nám a s nami komunikuješ, zasiahlo samotné srdce, to vnútro, kde je problém. Veľa vecí sa dostane k našim ušiam, ale naše srdcia by teraz mali byť otvorenými dverami, do ktorých Ježiš Kristus vstupuješ a uzdravuješ nás. Nájdí nás, Pane, osobne, pretože bez Teba je všetko stratené. Daj nám nádej, vylej silu cez svoj požehnaný hlboký zavlažovací systém, zasad' vieru a upevni ju, aby naša služba bola príjemnou, sladko voňajúcou obetou na Tvojom oltári každý deň. Uzdrav naše deti, naše matky, našich otcov, našich starších, ktorí kráčajú vo viere, aby sme Ťa všetci mohli dobrorečiť a chváliť. Prijmi našu vrúcnu modlitbu pre Krista Ježiša. Amen.

**Pieseň:** Chválospev č. 582: „Veriť ma uč Pane, ...“

**Vzdych:** „Lebo ako nebesá prevyšujú zem, tak prevyšujú moje cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.“ (Iz 55, 9) Amen.

**Text:** Evanjelium podľa Marka 9. kapitola 27-29. veršov: *„Ale Ježiš ho chytil za ruku, zdvihol ho a chlapec vstal. Keď Ježiš vošiel do domu a boli sami, učenici sa ho pýtali: „Prečo sme ho nemohli vyhnať my?“ Povedal im: „Tento druh nemožno vyhnať ničím, iba modlitbou.“*

**Milí bratia a drahé sestry,**

**slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!**

Keď sme sa so sestrou vadili ako malé deti, často sa to skončilo slzami. Najprv bolo hrobové ticho, potom malá konfrontácia a nakoniec sme sa rozplakali, pretože sme obaja dostali od rodičov to, čo sme si zaslúžili. Moja stará mama často hovorievala mojej mame: „Ak je ticho v detskej izbe, potom nastal veľký problém.“ Moja mama prišla rýchlo a videla na vlastné oči, čo sa medzi nami stalo. Ak je ticho, potom je veľký problém. Aké výrečné môže byť ticho. Takto by

sa dal opísať biblický príbeh, v ktorom Ježiš uzdravuje posadnutého chlapca, teda choré dieťa. Aké momenty sú v tomto príbehu vo vzťahu učeník a Majster i prosiacim otcom chlapca? Pozrime sa najprv na choré dieťa. Dieťa sa vyznačuje dvoma extrémnymi činmi. Je pod rúškom ducha nemoty. Je poznačený mlčaním. Nemé výrazy a zlá artikulácia je príznačná pre choré dieťa, za ktoré prosí otec chlapca. Ono nie je schopné prehovoriť. Neudržiava kontakt so stvoreným svetom, ktorý Boh utvoril. Od detstva sú jeho činy riadené duchom nemoty. Jeho telo chradlo, všetko sa odkotúľalo. Dieťa a jeho život strnie. Jeho život nemá žiadny smer, ale len bezcieľne blúdi. Berie ho do ohňa a vody, aby ho celkom zničil. Koľko detí charakterizuje toto výrečné ticho. Koľko otcov hľadá pravú cestu kvôli patologickým javom vlastných detí. Koľko detí nevie prehovoriť, nevie sa skutočne vydať správnym smerom a nevie komunikovať. Koľko detí mlčí, pretože život je vedľa nich i paralelne s nimi, veľmi hlučný. Ticho a reč. Reč a ticho. Tieto dve vlastnosti charakterizujú naše deti. Sú obdobia, keď je ticho prítomné v živote detí rozvedených rodičov, rodín s neusporiadaným životom, ktorým chýba láska. Veľa alebo málo impulzov prijímajú. Dieťa radšej nekomunikuje, mlčí, nesie samo takto svoju bolesť. Dáva svojmu okoliu vnímať, že zmena bolí aj jeho, že aj v ňom veľa stuhlo, že oheň alebo voda ničia aj jeho dušu. Vo svojom tichu škripe zubami, ale neprehovoriť, nevzniká liečivý rozhovor, neprerozpráva svoj príbeh, ale problém sa redukuje na kategóriu zabúdania a zakrývania. Dieťa si od detstva ukladá ťažké kamene v sebe. Toto je diagnóza. Toto je stav duší. Ako pomáhajú učenici? Otcovo svedectvo je zrejmé: **„Už som požiadal tvojich učeníkov, aby z neho vyhnali zlého ducha, ale nevládali.“ (Mk 9, 18)** Túto skutočnosť potvrdzuje aj Ježiš: **„Ach, neveriace pokolenie! Dokedy ešte budem s vami? Dokedy vás budem znášať?!“ (Mk 9,19)** Učenici sú zaneprázdnení vlastnými životmi, nedokážu prijať tajomstvo kríža a obety. Sú sebeckí, ako Zebedejovi synovia, ktorí súťažia len o prvenstvo a nie o službu. (porov. Mk 10,37) Sú bezmocní. Znova a znova zabúdajú na dôveru v

Pánovi. Hádajú sa medzi sebou len o tom, že nemajú chlieb. (porov. Mk 8,16) V búrke ich Ježiš musí povzbudiť, keď sa boja: *„Vzmužte sa! Ja som to! Nebojte sa!“* (Mk 6,50) Neubližujú tak Majstrovi? Neubližujú tak Ježišovi? Mojžiš karhá vyvolený ľud hneď od začiatku: *„Dopustili ste sa veľkého hriechu, ale teraz vystúpim k Hospodinovi, azda ho uzmierim za váš hriech.“* Mojžiš sa vrátil k Hospodinovi a povedal: *„Ach, tento ľud sa dopustil veľkého hriechu, urobil si zlatých bohov. Strpíš ešte ich hriech? Ak nie, tak ma vymaž zo svojej knihy, ktorú píšeš!“* Hospodin však Mojžišovi povedal: *„Zo svojej knihy vytriem toho, kto zhrešil proti mne. Ty teraz choď a veď ľud na miesto, o ktorom som ti povedal. Môj anjel pôjde pred tebou. Keď však príde deň môjho navštívenia, potrestám ich za ich hriech.“* Hospodin trestal ľud, pretože si urobili teľa, ktoré zhotovil Áron.“ (II Mojž 32,31-35) Zoči-voči pravde, Božiemu slovu, sa človek, učeník, cíti nepríjemne, ba porazene. Cíti sa uchytený na povrázku. Ježiš sa ujal svojich učeníkov na ceste nevery. Ježiš je zafažený našou neverou, našimi súpereniami, našimi nedorozumeniami a spormi. Nemali by sme sa pozeráť na seba a na učeníkov dnešného sveta. Ježiš sa pýta svojich učeníkov: *„Dokedy ešte budem s vami? Dokedy vás budem strpieť?“* Toto dvojité „dokedy“ je napísané aj pre teba a aj pre mňa. Pre tvoju a moju nečinnosť. Pre moje a tvoje uvažovanie. Pre tvoj a môj argument. Pre tvoje a moje otázky. Ježišovo „dokedy“ je pre teba a pre mňa napísané. Ako dlho musí čakať Ježiš, aby sme neboli nečinní? Ako dlho musí byť vylúčený z našich životov? Ako dlho musí prenocovať inde? Ako dlho musí stáť pri dverách a sledovať tvoj život a moju službu, na ktorú ľudia otvorene reagujú: Nevedel, neurobil, prehliadol, nevládal. Ako dlho ešte Ježišovo „dokedy“ potrvá v našich životoch? Áno, aj učenici zlyhávajú. Áno, aj učenici sú neveriaci. Odsudzujeme ich? Nemusíme. Slovo Božie nás volá, aby sme vstúpili do seba. V živote každého učeníka musí dosiahnuť kríž Ježišov, Kristovo zmŕtvychvstanie a Ježišovo nanebovstúpenie vrchol. On nás a našu neveru musí prekonať a zdolať. Pretože On zostáva, On je, On existuje, Ježiš zostáva verný až

do smrti na kríži. Ježiš zostáva poslušný. Dobro naďalej robí to, čo mu je zverené, a chráni svojich učeníkov, aj keď je niekedy pobúrený nepochopením a súťaživosťou vlastných. Ježiš zostáva s tebou až do konca, drahý bratislavský učeník. Nevylučuje Ťa, ale prijíma Ťa. Nepredchádza Ťa, ale nastupuje do tvojej loďky. Ježiš si Ťa vyberá napriek všetkému. Ježiš kráča s tebou na tvojej ceste, pretože Ťa chce naučiť, tak ako otca chlapca, že všetko je možné tomu, kto verí. Lebo aj otec posadnutého chlapca sa stáva učeníkom. Neveriaci veriaci, ako my, ktorí sme často sklúčení, padá, stáva sa pozemským väzňom a lúč neba, Kristus, jasná ranná hviezda, vôbec nedosahuje temné životy vlastných. Otcova modlitba je modlitbou každého učeníka: „**Verím, ale pomôž mojej nevere!**“ Ježiš robí práve to. Búra túto ľudskú neveru, nevďačnosť, nedôveru, odcudzenie a neposlušnosť. Uzdravuje nielen dieťa posadnuté duchom nemoty, ale i vlastných učeníkov, ktorí nevedia hovoriť ani komunikovať s Ježišom, a priťahuje k sebe aj otca chorého dieťaťa. To je Kristus, Ktorého Otec predstavuje trom učeníkom na vrchu premenenia: „**Toto je môj milovaný Syn. Jeho počúvajte!**“ (Mk 9,7) Skrze Ježišovo slovo: „**Vyjdí z neho a nikdy viac sa doňho nevracaj!**“ je nemý chlapec uzdravený a armáda učeníkov, ktorí nevedia hovoriť ani komunikovať, teda neveriace pokolenie taktiež vyslobodené. Môžeme a musíme komunikovať s Ježišom. Iba skrze Ježiša je každý uzdravený. Ježiš Kristus je nebeský kanál, cez Ktorý prichádza pomoc. V mene Ježiša, skrze Jeho krv, skrze Ježišove prímluvné modlitby je uzdravenie zjavné a naše. Aj my musíme venovať pozornosť Otcovmu vyhláseniu. Posledné Božie slovo: „**To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.**“ (Jn 1,14) V Ňom a skrze Neho Pán prehodnotil svoje vyhlásenie a prehodnotil každý ľudský život. Plný milosti a pravdy. My, učeníci všetkých čias, potrebujeme vidieť majestátnosť a slávu Ježišovu, aby sme mohli skutočne vidieť: Niet nikoho, kto by zlomil jarmo hriechu. Okrem Neho niet pomoci. On je svetlom sveta (Jn 8,12), On je čistotou a On vyberá brvno z našich

očí. Niet nikoho Iného, Kto by nám mohol dať znovu pochopiť veľkosť jedinečného Božieho zázraku a povolania k životu, viere, uctievaníu Jediného Pána. On nás vedie k poslušnosti. Učeníci to nedokázali. Tí učeníci, ktorí zostali a nepočuli hlas Otca. Sýtme sa skutočným pokrmom, drahí bratia a milé sestry, aby naša služba, doma i tu, v našich školách a v našich chrámoch, bola skutočne vždy vedená hlasom Otca. Aj dnes na nás neustále volá, viac a viac nás priťahuje k Sebe, očakáva od nás viac a chce, aby sme sa neprestajne modlili. Žíme podľa Jeho ohlásaného a viditeľného Slova. Takto, posilnení vo viere, zakorenení v Ňom a skrze Neho, nech aj životy, ktoré sa odovzdali iba Jemu tu v Bratislave, zažijú to, čo apoštol Pavol ako dar žiada od milovaného zboru vo Filipách: **„Všetko robte bez reptania a pochybovania, aby ste boli bezúhonní a nevinní, Božie deti bez poškvrny uprostred zvráteného a skazeného pokolenia. Uprostred neho žiarte ako hviezdy, ktoré osvecujú svet.”** (Flp 2, 14-15) Bohu nie je ľahostajné, či budeme tu v Bratislave spoločenstvom nemých a chorých duší a naša komunita bude poznačená duchom nemoty a hluchoty, alebo armádou učeníkov kráčajúcich vo viere a žijúcich v poslušnosti, ktorí sa len v modlitbe pokľaknú pre Pánom, Ktorý je schopný všetko vykonať a vypočuť. Len s modlitbou. Len s prosbou. Len s poklonou. Len s úplnou pokorou pred Pánom. On **„zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista.”** (IIK 4, 6) je aj naším. Ale ako? Modlitbou, prosbou, úpenlivou prosbou o zmenu v našich vlastných životoch a životoch iných. On ju udelí, ale modlitbou. On ju počuje, ale iba modlitbou môžeme stáť pred Ním a slúžiť Mu nevýslovnými prosbami. Iba modlitbou. Aby sa to stalo skutočnosťou v našich životoch, poďte, pokloňme sa pred Bohom. Amen.

**Modlitba:** Pane náš, odpusť nám, že často zabúdame, že žijeme v padlom svete, ktorý odmieta Tvoj poriadok a vzdoruje Tvojmu vedeniu. Naše životy ako životy učeníkov sú často podobné tým učeníkom, ktoré Ježiš prirovnáva k neveriacemu pokoleniu, ktoré vidí okolo seba len nespravodlivosť, utrpenie, smrť, skazu a chaos. Hospodine náš, vidíš naše ľudské úsilie, ktoré neuzdravuje, pretože nie je

podložené dôverou v Teba, spásnou vierou a milosťou. Ďakujeme, že si nám opäť pripomenul, že si prišiel na tento svet ako Spasiteľ a Pomocník, a nie ako Bojovník za priority, ako to vykonávame my sami na našich cestách. Daj, aby nás svet poznal podľa nášho ovocia. (Mt 7,16) Zmiluj sa nad nami, aby sme mohli kázať evanjelium tam, kde je ticho, aby sme sa zmiľovali nad našimi chorými, smútiacimi, našimi vdovami a našimi sirotami, aby sme mohli štedro, nezištne a obetavo pomáhať všetkým, ktorí nás vzývajú. Nauč nás správne sa modliť, Pane, pretože len skrze Teba a s Tebou môžeme zničiť diela diabla. Nemôžeme zabrániť dozrievaniu zla, Pane náš nebeský, ale daj, aby sme mohli zažiť Tvoju prítomnosť medzi touto generáciou, pozdvihnúť náš prorocký hlas a svedčiť o Tvojom milosrdenstve a Tvojej spravodlivosti. Daj, aby sme mohli zažiť pravdu Slova, aby sme to neboli my, Kto hovorí, keď sme vydaní i na smrť, ale Ty, Ktorý si dobojoval. Nech nám bude dané to, čo potrebujeme povedať každú hodinu v nasledujúcom týždni. V mene Ježiša Krista sa modlíme za naše rozhovory v rodinách, za naše deti tiché a neoblomné, Pane, konaj v tomto búrlivom a hlučnom, ale duchovne veľmi pochmúrnom a tichom svete. V mene Ježiša Krista, vypočuj naše modlitby. Amen.

### **Modlitba Pánova**

**Ofera:** „A my sme videli a svedčíme, že Otec poslal Syna za Spasiteľa sveta.“ (I Jn 4,14)

**Požehnanie:** „Kto hovorí sám od seba, hľadá svoju vlastnú slávu. Ale kto hľadá slávu toho, ktorý ho poslal, ten je pravdivý a niet v ňom nepravosti.“ (Jn 7,18) Amen.

**Pieseň:** Chválospev č. 339: 2-3. verše: „Ježiš – moja skala, ...“